

भक्तभोजनः । पूर्वाङ्गक्रमयोगेण दिङ्मन्त्रपथेन च ।
सप्रमे त्वय संप्राप्ते सौवर्णं कारयेत्स्वतम् (गुक्तम्) ।
रोष्ये वा कांस्यपात्रे वा स्थापयित्वा भग्नोः सुतम् ।
संपूज्य परया भक्त्या त्वे तद्वस्त्रावुषेधनैः । कपौ तस्य
प्रदातव्यं पात्रसं युतसंयुतम्” ।

गुह्यव्रतं वक्रिषुं “एवं वा हादय मांसानुषोष्यैकादशीं
बुधः । स चः करोति शुद्धात्मा कृतकृत्यः सुखी भवेत् ।
सुनामहादशी पूज्या नाम्ना द्वादशभक्तिषा । द्वादश
धेनवो देया हरिः कामान् प्रयच्छति । दिवि देवाः स
देवेन्द्राः कृत्वा कर्मागनेकयः । पञ्चदाराधयन्तीह
हरिं गुह्यव्रतेन हि” ।

शुभद्वादशीव्रतं वराहपुं “ऋणु राजन् ! महाभाग ! शुभ-
व्रतमनुत्तमम् । येन सम्प्राप्यते विष्णुः शुभेनैव न सं-
शयः । मासि मार्गशिरे पुण्ये प्रथमावृत्तात् समाचरेत् ।
एकभक्तं चिते पथे यावत् स्नादयन्ती तिथिः । ततो
दशस्थां मध्याह्ने स्नात्वा केशवमर्चयेत् । मुक्ता वस्त्रयतः
मार्गद्वद्वादश्यां शुद्धमानसः । केशवेति हरिं पूज्य
दद्यात्तत्प्रोतये तिकान् । अहिरण्यं तथा कण्ठहादश्यां
प्रयतो नृप ! । तामय्येवमुच्यता च यवान् दद्याद्
हिजातये । कण्ठावेति हरिर्नाथो दाने होमे तथा-
र्चने । चातुर्मास्यमयैवन्तु अपित्वा राजसत्तम ! ।
चैत्रादिषु पुनस्तुहदयोष्य प्रयतः शुचिः । सक्तपात्राणि
विप्राणां अहिरण्यानि दापयेत् । त्रावणादिषु मासेषु
तद्गोविन्दमर्चयेत् । त्रिषु मासेषु यावत् कर्तिकः
स्नादिहागतः । तमय्येवं उपयित्वा दशस्थां प्रयतः
शुचिः । अर्चयित्वा हरिं भक्त्या मासनाम्ना विचक्षणः” ।

शुभप्रमीव्रतं पद्मपुं “अन्यामपि प्रवक्ष्यामि शोभनां शुभ-
सप्रमीम् । यासुषोष्य नरोरोगात् शोकदुःखात् प्रसूयते ।
शुक्ले चाश्वयुजे मासि कृतस्नानजपः शुचिः । वाच-
यित्वा हिलक्षेत्रानारभेच्छुभसप्रमीम् । कपिचां पूजये
पूज्या मन्त्रमाख्यातुषेधनैः । ममापि सुख्यं सम्भूता-
मशेषभुवनानयाम् । त्वामहं सर्वकल्याणशरीरां सर्व-
विप्रे । अथाहूय तिलप्रस्थं ताम्रपात्रे कृतं नवम् ।
काचुभं वृषभं तद्दहस्त्रमात्यगुडान्वितम् । फलेनाना-
विषेभ्योः सर्वोपस्करसंयुतेः । दद्यादिकाकनेकाया-
मन्य भा प्रीयतामिति । पद्मगव्यं तु संप्राप्य जपेद्भूमौ
विमग्नधरः । ततः प्रभाते सुस्नातो भक्त्या वस्त्रपयेद्
हिजान् । अनेन विधिना दद्यात् मासि मासि सदा

नरः । वाससी वृषभं चैवं तद्दहस्त्रोऽश्वपूजनम् ।
वृत्तरानो च शयनान्मुदगुडगुणान्वितम् । शोपधानक-
विज्ञानभाजनासनसंयुतम् । ताम्रपात्रे तिलप्रस्थं सौ-
वर्णवृषभैर्युतम् । दद्याद्देविदे सर्वं विज्ञात्मा प्रीयता-
मिति” ।

शुभदानव्रतं शिवधर्मोत्तरे “अमावस्यां निराहारः अष्ट-
मेकं निवर्त्तितम् । शूलं पिष्टमयं कृत्वा वर्षान्ते विनि-
वेदयेत् । शिवाय राजतं पद्मं सौवर्णकृतकर्षिकम् ।
भक्त्या च विन्यसेत् शूर्पं शेषं पूर्ववदाचरेत् । कामतो-
ऽपि कृतं पापं भूषणकृत्यादिकञ्च यत् । तत् सर्वं
शुभदानेन नश्यत्येव न संशयः । महापद्मविमानेन
भरो नारीसम्पन्तः । युगकोटिपतं चापं शिवकोके
महीयते” ।

शैवव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “अथातः संप्रवक्ष्यामि तव शैवव्रतं
शुभम् । महेन्द्रो मलयः सहाः युक्तिमान्मन्त्रज्ञानपि ।
विन्यस्य पारिपालच वप्रीते कुम्भपर्वताः । चैत्रशुक्लम-
भारम्भात् प्रत्यहं दिनसप्रकम् । तेषां संपूजनं कृत्य
अहिःस्नानं समाचरेत् । गन्धमाख्यानमस्कारधूपदीपाब्ज-
सम्पदा । यदैर्हानं तथा कुख्याद् दद्याद्दिने यवानपि
नित्यं यवाक्षुमन्त्रोयात् कुख्यात् संवत्सरं व्रतम् । तस्याव-
साने दद्यात् युवप्रस्थां च विंशतिम् । वाचकाय
हिजेन्द्राय सुवर्णं काचनस्य तम्” ।

शैवमहाव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “उपवासेष्वशक्तानां वक्तुं
भोजननिष्यते । यस्मिन् व्रते तदप्यत्र भूयताहयं महद्
शिवनयनपुरुषं शिवभक्तिमतं नृपाम् । तस्मिन्मन्त्रयोरे
च पुराणज्ञाः प्रवचते । फाल्गुनस्यामले पक्षे यदा
हस्तः प्रजायते । तदा पाद्यां व्रतं, चैतश्चक्रोनाभ्यर्च्य
शूलिनम् । शिवायेति च हस्तेन पादौ संपूजयेद्दिभोः” ।
शैवमहाव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “प्रतिमासं प्रवक्ष्यामि शैवव्रत-
मनुत्तमम् । धर्मकामार्चमोक्षाद्यं नरनाय्यादिदेहिनाम् ।
पौर्णे मासि तु सम्प्राप्ते यः कुख्यात्भक्तभोजनम् । सत्व-
वादी जितक्रोधः शास्त्रगोधूनगोरहः । पञ्चयोरहर्भी
अन्नादुपवासेन वक्तयेत् । त्रिचन्धनर्चयेद्दीशमग्निकार्यञ्च
भक्तिः” । सर्वसाध्यम् “त्रिस्नानस्त्राग्निहवनं भूषणा
नक्तभोजनम् । पञ्चयोरुपवासेन चतुर्दशहर्षीं जपेत् ।
इत्येवमादिनियमैराचरेत् शिवव्रतम् । शिवभक्ता तु
वा नारी भुवं वा पुरुषो भवेत् । स्त्रीत्यमनुत्तमं वा
प्रेतं काङ्क्षते श्वपचाह व्रतम्” ।